

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

13 juni 2005

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 14 juli 1993
tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heren Thieu Boutsen en Jan Peumans**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Jan Penris, Freddy Van Gaever;

de heren Jos De Meyer, Frans Peeters, Johan Sauwens, Etienne Schouppe;

mevrouw Annick De Ridder, de heren Hugo Philtjens, Marc van den Abeelen;

de heren Herman Lauwers, Bart Martens, Joris Vandenbroucke.

Plaatsvervangers:

de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heren Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de heren Ludwig Caluwé, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Jan Verfaillie;

de heren Marc Cordeel, Patrick Lachaert, Jul Van Aperen;

de heren Gilbert Bossuyt, Flor Koninckx, Robert Voorhamme.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Jan Peumans.

Zie:

348 (2004-2005)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. TOELICHTING DOOR MINISTER KRIS PEETERS.....	4
II. ALGEMENE BESPREKING	4
II.1. Tussenkost van de heer Thieu Boutsen	4
II.2. Tussenkost van de heer Rudi Daems	4
II.3. Tussenkost van de heer Hubert Brouns	6
II.4. Tussenkost van de heer Jan Peumans.....	6
II.5. Tussenkost van de heer Bart Martens.....	7
II.6. Tussenkost van de heer Gilbert Van Baelen.....	8
II.7. Tussenkost van de heer Ludo Sannen.....	8
II.8. Antwoorden van minister Kris Peeters	8
II.9. Replieken	9
III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN EINDSTEMMING.....	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie heeft het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning behandeld op 7 juni 2005.

Na een algemene toelichting door minister Kris Peeters volgde in het kader van de algemene bespreking een discussie tussen de leden van de commissie en de minister.

Het ontwerp van decreet werd unaniem met 14 stemmen aangenomen.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER KRIS PEETERS, VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Minister *Kris Peeters* licht het ontwerp van decreet toe. Dit is een zaak van behoorlijk bestuur: ‘pacta sunt servanda’. Er zijn een aantal quota vastgelegd, zowel voor berggrind als voor valleigrind. Door een aantal elementen is de overheid er niet in geslaagd de nodige besluiten en aanpassingen tijdig door te voeren, waardoor de quota niet konden gerealiseerd worden binnen de geplande periode. Het is niet meer dan betamelijk dat men daar een oplossing aan geeft. Die is terug te vinden in het voorliggende ontwerp van decreet, met zeven krachtlijnen, zoals blijkt uit de memorie van toelichting. Het knelpunt betreft de feitelijke ontgrindbaarheid van de toegezegde quota binnen de afgesproken periode: het is technisch onhaalbaar en commercieel ondoenbaar om de 41,4 miljoen ton berggrind en de 59,5 miljoen ton valleigrind nog voor 1 januari 2006 te ontginnen.

Om dat probleem op te lossen, zijn verschillende scenario's mogelijk. Ofwel gebeurt er niets, ofwel wordt de einddatum vooruitgeschoven. Een derde mogelijkheid is een combinatie van het schrappen van de datum en het behoud van de quota. De regering heeft geopteerd voor een vierde scenario: het schrappen van de datum, het behoud van de quota, het toelaten van een welbepaalde nevenwinning en het opzetten van een maatschappelijk overleg over de toekomst van de grindwinning in Limburg. Dat staat verwoord in de artikelen 2, 5 en 6 van het ontwerp van decreet, die de artikelen

9, 17 en 18 van het oorspronkelijke Grinddecreet wijzigen. De artikelen 3 en 4 wijzigen de artikelen 14, §1, en 16, §1.

Het ontwerp van decreet spreekt zich niet uit over de toekomst van de grindwinning in Limburg nadat de quota zijn gehaald. Hier wordt geen enkele uitspraak gedaan over de toekomst van de grindwinning.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Tussenkomst van de heer Thieu Boutsen

Namens Vlaams Belang verleent de heer *Thieu Boutsen* zijn volmondige steun aan het ontwerp van decreet: het is het decreet van het gezond verstand. Het biedt een oplossing voor een industrie die de Maaskant al meer dan 50 jaar heel wat welstand en werkgelegenheid heeft gebracht.

Om drie redenen wil de heer Thieu Boutsen dit ontwerp goedkeuren. Ten eerste is er de economische impact: het gaat om 5.000 jobs, waarvan 3.000 in Limburg. Ten tweede is er de financiële impact: de Maaslandse gemeenten hebben er een mooi jaarlijks inkomen door – in Maasmechelen alleen al gaat het om 1,5 miljoen euro. Bovendien is wat er totnogtoe na de ontgrinding gebeurd is, erg succesvol gebleken. De spreker verwijst naar het toeristisch succes van de streek van Maaseik.

II.2. Tussenkomst van de heer Rudi Daems

De heer *Rudi Daems* heeft ook oren naar de financiële baten en de tewerkstellingsaspecten van dit dossier, maar hij wijst ook op de boel maatschappelijke en ecologische kosten die er aan verbonden zijn. Bovendien is het debat over alternatieven onvoldoende gevoerd.

Het Grinddecreet van twaalf jaar geleden was sociaal en ecologisch vooruitziend. Al geruime tijd op voorhand werd de afbouw van de winning aangekondigd, werd een sociaal fonds opgericht voor de reconversie van de sector en de sociale begeleiding van de werknemers en werd er geld opzij gelegd om te zoeken naar vervangingsmogelijkheden voor grind.

Na twaalf jaar Grinddecreet zijn enkele ernstige knelpunten naar boven gekomen, zoals de vertra-

ging in het delven van grind wegens procedures die meer tijd in beslag namen dan aanvankelijk gedacht. De overheid heeft daar steeds voldoende flexibel op gereageerd.

Er is bijvoorbeeld in 2001 beslist om de sector de mogelijkheid te bieden om de achterstand op het boven te halen quotum, dat tweejaarlijks bepaald wordt, geleidelijk aan terug in te halen. In 2003 besliste de Vlaamse Regering om via door een gewestelijke ruimtelijk uitvoeringsplan een uitbreiding toe te kennen voor berggrind omdat geleidelijk aan werd vastgesteld dat het quotum voor berggrind met de bestaande gebieden niet zou gehaald worden.

Ook nu Groen! in de oppositie zit, heeft de fractie van de heer Rudi Daems duidelijk oog en oor voor de sector. Groen! is voldoende realistisch om in te zien dat tegen 2006 het quotum niet zal gehaald worden, en dat de druk opvoeren alleen maar zou leiden tot een verzadiging van de markt en een grondige verstoring van de sector. Daarom heeft de heer Rudi Daems ook geen probleem met het opschuiven van de datum van het moratorium, wat trouwens een algemene consensus wegdraagt.

Een andere zaak is wat er nadien moet gebeuren, als het quotum over drie jaar (aan het huidige ritme) of over zeven tot acht jaar (met het voeren van een kraptebeleid) zal opgebruikt zijn. Het voorliggende ontwerp, en dan vooral de memorie van toelichting, is daar volgens de heer Rudi Daems zeer dubbelzinnig in.

Ook de MiNa-Raad laat zich daarover kritisch uit. Die onderschrijft ook het opschuiven van de datum in het decreet, maar is scherp voor de toelichting die “op een totaal ongenueanceerde wijze een pleidooi houdt voor verdere grindwinning, ook na het bereiken van het quotum”. De raad verzet zich bijgevolg ook tegen het voornemen om de grindontginning te laten doorbestaan via de integratie in het delfstoffendecreet, een scenario dat door de huidige Vlaamse Regering wordt gesteund.

Ook de Boerenbond heeft zich in het SERV-advies zeer scherp uitgelaten. Hij zegt dat de Vlaamse Regering de voordelen van de grindontginning overschat en de nadelen ervan voor natuur en

landbouw onderschat en dat er geen draagvlak bestaat voor een onbeperkte voortzetting van de ontginning.

Ook in het Grindcomité hebben de vertegenwoordigers van de landbouw en de milieusector tegen het advies over dit ontwerp van decreet gestemd, dit in tegenstelling tot wat het advies van het Grindcomité laat uitschijnen.

Er zijn nu eenmaal afspraken en die moeten nageleefd worden. Groen! heeft echter de indruk dat via de memorie van toelichting bij het decreet – in het bijzonder artikel 3, laatste alinea – de deur wordt opengezet voor een verdere ontginning nadat de wettelijke quota voor berg- en val-leigrind zijn opgebruikt. Deze aanpassing maakt het mogelijk om de grindwinning verder te zetten volgens de bepalingen van het delfstoffendecreet. Als dat de bedoeling is, is dat voor Groen!-fractie niet aanvaardbaar.

De heer Rudi Daems wil weten of het volgens dit ontwerp van decreet en zijn memorie van toelichting afgelopen is met grindwinning eens het quotum is opgebruikt. Of biedt deze formulering effectief mogelijkheden voor integratie in het delfstoffendecreet, zoals sommigen vrezen? En waarover gaat het overleg dat gepland is? Waarover moet een consensus bereikt worden: over de actualisering van het afbouwscenario, wat Groen! voorstaat, of over het doorzetten van de grindwinning als het quotum is opgebouwd? Als dat laatste klopt, dan is dit een duidelijke woordbreuk van de sector, die minister Peeters namens de Vlaamse Regering formaliseert.

Het Grinddecreet was het resultaat van een moeizaam en langdurig onderhandelingsproces en hield een moeizaam verworven compromis in tussen alle betrokkenen, met duidelijke toegiften van de milieusector en de landbouw. De belofte om zich aan het afbouwscenario te houden, werd trouwens in 2003 nogmaals bevestigd door de grindsector, naar aanleiding van de afsluiting van een protocol rond de Mechelse Hei. De heer Rudi Daems citeert artikel 1 van een ondertekende overeenkomst tussen de milieu- en grindsector: “De grindsector en de natuurbeweging verbinden zich ertoe de afspraken gemaakt op de ‘rondetafelconferentie grind’ én het Grinddecreet loyaal uit te voeren,

en wensen uitdrukkelijk dat de engagementen van het Grinddecreet niet via andere decretale initiatieven zouden worden ondergraven.”.

De heer Rudi Daems wil weten of deze meerderheid zich zal houden aan het moratorium op de grindwinning als er geen consensus wordt bereikt tussen alle partners, de landbouwsector, de gemeentebesturen en de milieuorganisaties inclusief.

II.3. Tussenkost van de heer Hubert Brouns

De heer *Hubert Brouns* vindt deze decreetwijziging de logica zelve. Eind 2005 is het gedaan met ontgrinden. Zowel voor de ontgrinders als voor de gemeentebesturen is het niet duidelijk hoe het verder moet met het afwerkingproces na die deadline.

In 1993 werd over drie zaken gediscussieerd: hoeveel grind mag er nog gedolven worden, waar mag nog grind gedolven worden en tegen wanneer moet het quotum gehaald zijn. Over de twee eerste vragen was men het snel eens.

Dankzij het voorafgaande studiewerk lagen de quota al min of meer vast. Uiteindelijk is beslist dat nog 60 miljoen ton valleigrind en 40 miljoen ton berggrind gedolven mag worden.

Over de tweede vraag was meer te doen. Het principe was onaanvechtbaar: men delft alleen waar het economisch en ecologisch verantwoord is. Men ging op zoek naar de plaatsen waar het grind het diepste zit om de oppervlakte zo weinig mogelijk aan te tasten.

Op de derde vraag is geen antwoord gekomen. Op dat ogenblik was het eigenlijk al duidelijk dat de discussie ooit zou worden overgedaan. De toen vooropgestelde periode van tien jaar is te kort en economisch onverantwoord. Eind jaren 90 is veel grind nodeloos gedolven uit schrik voor de naderende deadline.

Volgens de heer Hubert Brouns zegeviert de redelijkheid. De afspraken over hoeveelheid en locaties blijven, maar de deadline wordt geschrapt. Hij vindt het belangrijk dat dit ontwerp van decreet wordt goedgekeurd.

In het Maasland werden de principes uit het decreet van 1993 al twintig jaar vrijwillig toegepast. Op basis van vergunningen betaalden de bedrijven een heffing om de nabestemming te

financieringen. In andere gevallen werden bedrijven verplicht zelf in te staan voor de nabestemming. Eén bedrijf heeft deze vergunningen met succes aangevochten. Eén bedrijf heeft zich niet aan deze overeenkomst gehouden. Het heeft nooit betaald. De deputatie van de provincie Limburg was toen al van oordeel dat wie het grind commercialiseert ook diende in te staan voor de nabestemming van de aangetaste gebieden. Op die manier werd een grindfonds aangelegd waarmee heel wat gerealiseerd is in het Maasland. In het nieuwe grindfonds, dat in 1995 is ontstaan zijn opnieuw middelen verzameld om te vermijden dat de grindgaten kraters blijven in het landschap.

Indien alles wordt stopgezet aan het einde van dit jaar, zal de afwerking niet zoals gepland in de structuurplannen uitgevoerd kunnen worden. Precies daarom verheugen de gemeentebesturen zich. De totale kosten zijn immers berekend op basis van het volledig quotum. De ontgrinding moet voortgaan om het geheel te kunnen afwerken.

De heer Hubert Brouns is het niet eens met de bewering dat het debat over de alternatieven voor grind niet naar behoren is gevoerd. Tien jaar lang heeft een onderzoeksc comité, gefinancierd door de sector gezocht naar alternatieven. De conclusie was dat er geen alternatieven zijn, waarmee de spreker het debat over de toekomst niet wil hypothekeren.

Het klopt volgens de spreker dat de gemeentebesturen baat hebben bij het verder ontgrinden. De gemeentebesturen hebben steeds heffingen geheven op ontgrinding. Deze heffingen zijn gestegen van 0,5 tot 26 Belgische frank per ton. Gemeentebesturen die volledig afhankelijk zijn van grindheffingen zullen een oplossing moeten zoeken.

De heer Hubert Brouns juicht deze wijziging toe en hoopt dat de afspraken gemaakt in 1993 zo nageleefd kunnen worden.

II.4. Tussenkost van de heer Jan Peumans

De heer *Jan Peumans* heeft geen probleem met dit ontwerp van decreet. Hij vraagt zich af wat er zal gebeuren nadat de quota zijn gehaald. De spreker gaat in op de reguleringssimpactanalyse (RIA). Volgens de heer Jan Peumans zijn niet alle alternatieven voor grind onderzocht.

Het Maaslandse grind wordt over de weg van de groeve naar de betoncentrales vervoerd. Als het Maaslandse grind vervangen wordt door gebroken graniet uit Schotland of kalksteen uit Walloonië zal dat niet over de weg maar over het water vervoerd worden.

Grind wordt gebruikt om asfalt, beton of stortklaar beton te produceren. Als de ontginning stopt, heeft dat gevolgen voor de rechtstreekse werkgelegenheid. Sedert 1995 is de werkgelegenheid in de sector gedaald van 261 tot 146 jobs.

In de studie van PriceWaterhouseCoopers in opdracht van de administratie over de socio-economische en ecologische gevolgen van het stopzetten van de grindwinning in Limburg wordt nadrukkelijk gewezen op de inplanting van de grindverwerkende bedrijven langs het water. Het zijn de meest performante en toekomstgerichte bedrijven die profiteren van de kostenbesparing en de ecologische winst van granulaataanvoer over het water in plaats van over de weg.

In de RIA staat ten onrechte dat de afbouw van de Maaslandse ontgrinding zal zorgen voor een toename van de transportkosten. Het verlengen van de grindwinning in het Maasland zou een economisch mes in de rug zijn van de bedrijven die zich reeds aangepast hebben aan de beslissing van de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement om de ontgrinding uitdovend te maken. Het bedrijf Hebema heeft twee vestigingen: in Ravels en in Zutendaal langs het Albertkanaal. Zij werken uitsluitend met Waals kalksteen dat wordt aangevoerd over het water.

Het RIA geeft terecht aan dat Vlaams-Brabant en Zuid-Limburg al overgeschakeld zijn op de goedkopere Waalse kalksteengranulaten. Door het tracé van het Albertkanaal veroorzaakt het gebruik van kalksteen geen economische of ecologische meerkosten. De westelijke helft van Vlaanderen produceert asfalt en beton aan concurrentieelere prijzen zonder Maaslands grind. In de RIA is volgens de spreker niet met alle aspecten rekening gehouden.

Bovendien zit de ecologische winst niet alleen in het vervangen van transport over de weg door transport over het water. Grondstoffenwinning in dicht bewoonde regio's wordt afgebouwd.

De werkgelegenheidscijfers uit de RIA zijn volgens de heer Jan Peumans niet relevant. Naast de rechtstreekse werkgelegenheid moet ook de afgeleide werkgelegenheid in rekening gebracht worden. De afgeleide werkgelegenheid is er niet uitsluitend dankzij het Maaslandse grind. Het Sociaal Comité begeleidt arbeiders die niet langer in de grindsector terecht kunnen. Het Grinddecreet is een voorbeeld van een goede afvloeiing.

De heer Jan Peumans wijst de minister op de relatie tussen Vlaanderen en Nederland. In het kader van het Grensmaasproject plant Nederland de ontginning van 60 miljoen ton grind uit de Maas om de strategische voorraden te vergroten. In 1999 werd 4,5 miljoen ton zuiver grind uitgevoerd naar Nederland. Grind wordt bovendien soms ten onrechte als veel te goedkope grondstof gebruikt. Wie controleert de Maaslandse grindmarkt?

De heer Jan Peumans vindt dat nagedacht moet worden of de strategische grindplassen gebruikt kunnen worden voor de Vlaamse drinkwatervoorziening.

II.5. Tussenkomst van de heer Bart Martens

De heer *Bart Martens* verzet zich niet tegen het schrappen van de deadline. Hij gaat er wel van uit dat het quotum behouden blijft. In de memorie van toelichting bij artikel 3 staat duidelijk dat elke belangengroep een quotumverhoging kan tegenhouden. Dat past in de geest van het oorspronkelijke decreet. Begin de jaren negentig is een consensus gegroeid tussen de verschillende belangengroepen om een economische sector vrijwillig af te bouwen. Deze economische sector ontgint een eindige grondstof en tast het landschap aan. Doordat de deadline vervalft, krijgt men de kans een nieuwe bestemming te zoeken voor de ontginningssputten.

De spreker wil best aannemen dat er maar voor een klein percentage van het ontginde grind een alternatief is, maar wijst erop dat een markt ook gemaakt kan worden. Het uitvoeringsplan 'Bouwen sloopafval' in de bouwsector heeft ervoor gezorgd dat voortaan inertien gehaald worden uit het bouw- en sloopafval. Inertien kunnen in bepaalde toepassingen gebruikt worden als alter-

natief voor grind. De Vlaamse overheid moet nagaan of er nog andere substituten in het bouwen sloopafval steken. Nieuwe afvalverwerkings-technieken hebben ervoor gezorgd dat uit huishoudelijk restafval of bedrijfsafval meer inertien gesorteerd worden. Uit de slakken van verbrandingsinstallaties kunnen inertien gehaald worden om natuurlijke grondstoffen als grind te vervangen. De hervorming van de afvalstoffenheffingen is een kans om voor 'incentives' te zorgen. Er moet niet alleen gezocht worden naar andere ontgrindingsgebieden.

Het decreet van 1993 kan als voorbeeld gebruikt worden voor alle andere sectoren die gebruik maken van eindige energie of eindige grondstoffen gebruiken. De heer Bart Martens vindt dat onderzocht moet worden of een vergelijkbare reconversie mogelijk is voor Mol, Dessel en Doel die getroffen zullen worden door de nucleaire uitstap. Men moet op zoek naar nieuwe economische activiteiten om het verlies aan arbeidsplaatsen te beperken.

II.6. Tussenkoms van de heer Gilbert Van Baelen

De heer *Gilbert Van Baelen* is tevreden dat zelfs de kritische parlementsleden blij zijn met het decreet van 1993, dat ontstaan is na een maatschappelijk debat. Maar dezelfde parlementsleden hebben schrik voor een nieuw maatschappelijk debat. Dat maatschappelijke debat is weliswaar essentieel voor de toekomst van de grindsector, maar niet aan de orde van de dag. Waar het vandaag om gaat is dat de overheid alsnog probeert een belofte na te komen gemaakt tegenover de private sector. De private sector komt zijn beloften wel na.

Het debat over de toekomst van de grindontginning is volgens de heer Gilbert Van Baelen onvermijdelijk. Het debat over de toekomst van het grind wordt nu in dit parlement gewoon niet gevoerd. Hier is nooit geëvalueerd wat het herbestemmingscomité naar voren heeft gebracht. De heer Gilbert Van Baelen pleit ervoor om daarover rustig en ten gronde een debat te voeren en daarbij te kijken naar wat er net aan de overkant van de grens gebeurt.

II.7. Tussenkoms van de heer Ludo Sannen

Volgens de heer *Ludo Sannen* staat de memorie van toelichting in wanverhouding tot datgene

waarover de commissie moet beslissen: het parlement declareert niet dat een maatschappelijk debat al dan niet gevoerd wordt, niemand kan verhinderen dat een bepaald maatschappelijk debat ontstaat. Maar het zou niet goed zijn moest het parlement door de goedkeuring van dit ontwerp van decreet de insinuatie verwekken dat deze regering de oorspronkelijke doelstellingen van het Grinddecreet loslaat, met name dat grindwinning eindig is. Er worden nu wel terecht enige correcties aangebracht inzake data. De heer Ludo Sannen sluit zich dus niet aan bij de stelling van de SERV dat dit decreet onlosmakelijk moet gelezen worden met de mogelijke beslissing van de Vlaamse Regering waarbij een maatschappelijk debat moet worden georganiseerd dat de indruk wekt dat de grindwinning niet eindig zou zijn. Alleen de laatste twee, drie delen van de memorie van toelichting zijn een verduidelijking van de artikelen. De rest is boeiende informatie die aanleiding kan geven tot een debat en dat debat kan stofferen. Maar het is niet de bedoeling af te stappen van wat het Grinddecreet oorspronkelijk was: de afbouw van de ontgrinding in Limburg.

De heer *Rudi Daems* adviseert de tekst dan aan te passen. De heer *Ludo Sannen* heeft geen enkel probleem met de artikelen: hij keurt de artikelen goed en die delen van de memorie van toelichting die deze artikelen verduidelijken. Al de rest beschouwt hij als interessante bijkomende informatie. Een memorie van toelichting kan men trouwens niet eens amenderen.

II.8. Antwoorden van minister Kris Peeters

Het verheugt minister *Kris Peeters* dat er een volledige consensus bestaat over de grond van de zaak: de datum te schrappen. De discussie over wat er na het ontginnen van die quota moet gebeuren, is ook interessant. Maar de geest van het Grinddecreet wordt niet grondig gewijzigd: pacta sunt servanda. Niet in de artikelen, maar op het einde van de memorie van toelichting wordt gezegd dat de Vlaamse Regering aandachtig moet luisteren naar de provincie Limburg als daar een discussie over ontstaat. Het is evident dat men de artikelen goedkeurt. De memorie van toelichting zegt hoe men de artikelen moet interpreteren.

Het debat dat nu in de commissie al gestart is over de alternatieven, vindt de minister zeer interessant. Maar niet alleen deze commissie kan voorstellen inzake alternatieven formuleren. In die zin

is vandaag het overleg geopend. Het is volgens de minister de eerste keer dat een reguleringsimpactanalyse (RIA) aan de documenten wordt toegevoegd. Vraag is of de betrokken minister in de toekomst altijd verder in debat zal moeten gaan om de inhoud van die RIA te verdedigen.

De regering heeft zeker niet de intentie om, nadat de quota zijn opgebruikt, er nieuwe aan te snijden.

II.9. Replieken

De heer *Rudi Daems* blijft nog wat op zijn honger zitten. De memorie van toelichting biedt toch een impliciete opening voor een integratie in het delfstoffendecreet. Hij dringt daarom op duidelijkheid aan. Wat betekent “een consensus van alle betrokkenen”? De uitspraken van de heer Gilbert Van Baelen bewijzen volgens de heer Rudi Daems dat er verschillende verwachtingspatronen zijn met betrekking tot dat maatschappelijk debat. De spreker wil zeker een dergelijk debat voeren, maar dan wel in de geest van het decreet, met name: de grindwinning is eindig. Er is dus een debat nodig over een aanvaardbaar afbouwscenario, want ook daarover lopen de meningen heel erg uiteen: heel snel de quota afbouwen, werken aan alternatieven en naar het buitenland kijken voor import of omgekeerd ons zelf voorzien voor de volgende tien jaar.

De heer *Ludo Sannen* vindt het logisch dat er verschillende meningen zijn over de toekomst. Maar hier legt de regering, die gebaseerd is op een bepaalde meerderheid, een ontwerp van decreet ter goedkeuring voor. Een memorie van toelichting is belangrijk om de interpretatie van bepaalde artikelen te verduidelijken. Al de rest is inleiding, bijlage en mooie beschrijving.

De heer *Jan Peumans* stelt dat de memorie van toelichting opgesteld wordt door de administratie. In die memorie staat onder meer: “Vlaanderen maakt zich dus sterk afhankelijk van een groot aantal buitenlandse beslissingen en wordt daardoor kwetsbaar”. Dat moet nog aangetoond worden. N-VA gaat akkoord met de artikelen van dit ontwerp van decreet. Maar het maatschappelijk debat wil de heer Jan Peumans nog wel eens aangaan. Nederland heeft in het kader van het Grensmaasproject bijvoorbeeld een heel

andere visie dan Vlaanderen. Volgens de heer Jan Peumans suggereert de memorie van toelichting dat er rustig zal doorgedaan worden met de ontginning nadat alle quota opgebruikt zijn.

Minister *Kris Peeters* herhaalt dat het debat vandaag geopend is.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN EINDSTEMMING

Artikelen 1 tot en met 6

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 348/1*), wordt met 14 stemmen aangenomen.

De verslaggevers,

Thieu BOUTSEN
Jan PEUMANS

De voorzitter,

Marc VAN DEN
ABELEN